

Ræða um þjóðmál, kommúnista, skrifuð í lok 6. áratugarins, ódagset

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Ræður – Kommúnistar – 6 áratugurinn

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-3, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þeir stjórnámálamenn, sem eyða tíma sínum í það skraf, gefa mönnum sannarlega steina fyrir brauð, þegar þeir láta svo sem eyðing milliliðanna eða upptaka gróða þeirra mundi leysa dýrtíðarvandann. Ef þessir menn einhvern-tíma ná völdum verða þeir að grípa til annarra úrræða, því að blekkingarnar mundu þá verða léttarí maga.

Hitt hefur þessum óþurftarmönnum tekist að trufla mjög efnahagslíf landsmanna með misbeiting sinni á verkalyðshreyfingunni. Hin pólitísku verkföll, sem kommúnistar og fylgismenn þeirra beita sér fyrir, megna að vísu að eyðileggja hin góðu áhrif af stefnu ríkisstjórnarinnar og yfirgnæfandi meirihluta þjóðarinnar. Síðan hælast eyðileggingarmennirnir yfir því, að stjórninni hafi mistekist um sum áform sín, einmitt þau, er þessir sömu menn hafa gert allt, sem þeir gátu til að reyna að láta þau fara út um þúfur.

Besta vald í stjórnámálum þjóðarinnar er hjá kjósendum og þeir beita því við kosningar til Alþingis. Þar og í ríkisstjórn er síðan stjórnað í samræmi við þann vilja kjósenda, sem fram kemur við almennar kosningar. Ef vel á að fara verða samtök allra borgara í landinu, sjálft ríkið að vera sterkasta aflið í landinu.

Framferði kommúnista og handbenda þeirra

er þess vegna bein ögrun við lýðræðið í landinu. Eðlilegasta úrræðið gegn þessum hermdarverkum er, að allir lýðræðisunnendur taki saman höndum og komi yfirráðum í verkalyðshreyfingunni úr höndum þeirra ofbeldis- og æfintýramanna, sem þara fara nú með völd, í hendur þeirra, sem eingöngu láta sig varða hag verkalyðsins en fara þar ekki eftir annarlegum sjónarmiðum. Þessi leiðrétting á starfs- háttum verkalyðshreyfingarinnar verður að koma innan frá henni sjálfri. Valdboð í þeim efnum stoða lítt. En hinir lýðræðissinnuðu frjálkhuga verkamenn hafa nægan meirihluta í verkalyðsfélögunum, aðeins, ef þeir láta ekki sundrungarmenn innan og utan félag- anna villa sér sýn.

Þetta er eitt mikilvægasta viðfangsefnið í íslenskum stjórnámálum nú, því að ef ekki er að gert, eykst sú hættu stöðugt, að löglegir stjórn- hættir séu brotnir niður undir yfirskini launabar- áttu, sem á þó ekkert skylt við þau upplausnar-áform sem hér eru á ferð.

Meinsemdirnar, sem Þjóðfélagið þjá, eru alvarlegar en þó engan veginn banvænar, ef menn snúast til varnar. Þar þarf bæði vit og djörfung til að gera sér grein fyrir orsökunum og lækni- ráð- unum. Flest af því, sem hér þarf að gera er þess eðl- is, að ekki ætti að verða ágreiningur um milli Þjóðhollra manna, en þó mun hér enn sem fyrr reynast svo, að Sjálfstæðismenn verða að hafa forystuna.